

Af andre betydningsfulde Midler, som blev anbefalet, var Støtte af Hjemmearbejdernes Fagorganisation. Den tyske Repræsentant hævdede f. Eks., at hun til lagde det stor Betydning, at Damer fra bedrestillede Samfundsklasser i Tyskland var begyndt at melde sig ind i den bestaaende Fagforening og ved at ofre Tid og Penge havde bragt denne en Del i Vejret.

Endelig fremkom forskellige Forslag, som særlig gik ud paa at hindre den skæbnesvangre Udsvedning. Der skulde oprettes et Forbund, bestaaende af Repræsentanter fra alle Samfundsklasser, dette skulde overtage Udsvedernes Rolle, d. v. s. tage Arbejdet i Entreprise og derefter uddele det til Hjemmearbejderne; for dette Arbejde skulde de kun tage den Betaling, der var nødvendig til at dække Udgifterne. En Franskmand, der fremkom med et noget lignende Forslag, forventede sig kun rigelig Udbytte af Tanken, naar Forbundet kunde stiftes i Forbindelse med en Rejsning blandt det købende Publikum, saaledes at dette kun vilde købe i de Forretninger, der enten direkte beskæftigede sine Syersker, eller beskæftigede dem gennem Forbundet — ved hvide Lister eller Mærker kunde Publikum faa den fornødne Vejledning. Andre Forslag gik ud paa, at saadanne Forbund selv skulde holde Udsalg rundt omkring i Byen, saaledes som Foreningen l'Entr'aide i Paris, noget tilsvarende som vi for finere Haandarbejde har faaet indført herhjemme ved Udsalget i Palægade.

Som Resultat af denne interessante Forhandling vedtog Kongressen følgende Resolution: »I Betragtning af at Hjemmearbejdet altfor hyppig medfører en stadig Synken i Arbejdslønnen og haabløse hygiejniske Forhold, der er til Skade for Arbejderne og ofte ogsaa for Kunderne, samt uundgaelig medfører en altfor lang Arbejdstid, maa Konferencen udtrykke Haabet om:

- 1) At Hjemmearbejdernes Organisation udvikles mere og mere.
- 2) At der foranstaltes Enquête og Udstillinger af Hjemmearbejde.
- 3) At Myndighederne bevæges til at interessere sig for lovmæssig Regulering af Hjemmearbejdet.»

Vil man nu søge at skabe sig et Heldsindtryk af Forhandlingerne paa Kon-

gressen i Genf, saa vil man se, at som en rød Traad gennem dem alle gaar den Tankengang:

»Godgørenhed er godt og kønt, men det er langt bedre, om Samfundet vilde gøre sin Pligt og lønne alle sine Arbejdere saa forsvarligt, at disse kunde leve af deres Arbejde.« Dette gør Samfundet ikke, hvor Talen er om Hovedparten af de kvindelige Arbejdere. Hele Samfundsudviklingen har medført, at Arbejdsgiverne har kunnet trykke disses Lønniveau altfor sørgelig langt ned, og det har vist sig atter og atter, at de arbejdende Kvinder vanskelig selv ved Fagorganisation har kunnet hæve Lønniveauet. Navnlig har det vist sig, at Kvinderne ikke har haft Evne til at skaffe sig en ordentlig Uddannelse, for det maa vi jo gøre os klart, at de daarligere Forhold indenfor Damekonfektionen for en stor Del hidrører fra, at mange af Syerskerne ikke duer til noget rigtigt, ikke har lært noget. Hvad man end vil forsøge for at hæve Lønnen, vil det intet nytte, hvis man ikke samtidig sørger for at faa organiseret en almindelig anerkendt Fagskole for Syersker. Dansk Kvindesamfund har forlængst oprettet en saadan, men den maa have nogle Brist; den giver vist bl. a. ikke tilstrækkelig lang Uddannelse, ialt Fald regnes der ikke rigtig med den. Noget bør der gøres dér og helst i stor Stil; ligesom Mændene i mange Aar har haft den tekniske Skole, skulde Kvinderne have deres Syfagskole.

Har Kvinderne først lært noget, kan de ogsaa fordre ordentlige Lønninger. Det forekommer mig slet ikke umuligt, at en Køberforening herhjemme — hvor Forholdene trods alt er bedre end i Udlandet — kunde faa nedsat et privat Lønningsnævn, bestaaende af Arbejdere og Arbejdsgivere samt nogle Repræsentanter for Køberforeningen, der kunde fastsætte en Akkordløn for Hjemmearbejde og en Timeløn for Værkstedsarbejdere, der sikrede en normalt dygtig Arbejder en Timeløn af 25 Øre, og ved en Forbindelse af hvide Lister og Mærker kunde skaffe det købende Publikum Kundskab, ikke blot om hvilke Udsalg, der lønnede deres Syersker ordentlig, men ogsaa om hvilket Lagerarbejde, der var socialt godt Arbejde.

Saafermt Køberforeningen virkelig kunde skabe en god Reklame, saa tror jeg ikke, at de gode Arbejdsgivere vilde stille